

нѣ на прѣстола законопрѣстѣпникъ-тѣ Юліанъ, кой-то като сѣ отрече јавно отъ Христа Бога, захвана да сѣ клана на идолы-тѣ; той озлоблваше Божіѣ-тѣ черквѣ, и не само живы-тѣ, кой-то вѣрвахъ у Христа, мжчаше и убиваше, нѣ и върху мъртвы-тѣ повдигна безчеловѣчно гоненіе, и като дагы мжчи, издирваше рѣдомъ по градове и села, дѣто имаше мжченически кости, кой-то одраваше нъзъ прокове-тѣ и гы изгоряваше. Божіи-тѣ Храмове, и всѣко свѣто нѣщо, на огань прѣдаваше, и всичко на пепелъ прѣструваше. Доде рѣдъ най-носѣ, и за Антиохынъ: Юліанъ сѣ намери да отиде у тойзи градъ, едно да принесе мръснѣ-тѣ си жьртвѣ на нечестивымъ Богъ Яполонъ, и друго сѣ намѣреніе, да истрѣби, колко-то Христіани найде тамъ, и да изгори свѣты-тѣ нѣща. Антиохыскы-тѣ Христіани, като сѣ научихъ, че ще доде, показвахъ да скривѣтъ Кръстителевъ-тѣ рѣкѣ у единъ стѣпъ назованъ *гонія*. — Царь-тѣ стигна въ Антиохынъ и напраки сѣще-то както и другадѣ; той откакъ изгори все що-то намѣри свѣто, потърси и рѣкѣ-тѣ, за кой-то, вѣ-